

владѣніе-то на грѣхъ-тъ ся прѣсича, тѣй шото, съ свободнѣ-тѣ си волю, той служи Богу.”

Най-точно-то разчлененіе бы изисквало отдѣлно-то разгледваніе на “обращеніе-то,” “обновленіе-то,” “възрожденіе-то,” и “освященіе-то.” Ный нарочно оставами настранѣ тѣйзи техническы различія и ще разгледамы “новый-тъ животъ” въ цѣлость-тѣ му. Черковны-тѣ отцы и другы учены слѣдъ тѣхъ сѣ гравяли това. Христось и неговы-тѣ ученицы почти всякога ся слѣдвали тойзи способъ. Заради това ще забѣлѣжимъ:

1. *Че едно промѣненіе въ характеръ-тѣ, подобно на това въ новорожденіе-то или новый-тѣ живошъ е възможно, и ся случаваето.* Това прѣдложеніе едва ли ся нуждае отъ доводи за подкрѣпленіе. Повечето чловѣцы сѣ опыгвали промѣненіе въ чувствованія-та и въ характеръ-тъ си което ся произвежда отъ измынуваніе на години-тѣ и всеизмѣняюще-то ся вѣнкашно състояніе на нѣща-та. Съ врѣме, това що чловѣкъ обыча и мрази може съвѣмъ да ся измѣни. Лична-та ни тождественность си остава сѣщата, тя е занепрѣдъ вѣчна; но характеръ-тъ по необходимость ся промѣнява. Характеръ-тъ е това което рѣшава каквы смы, и ны отличава, индивидуално (частно), отъ всички другы.